

**SPRÁVA PREDSEDU FARSKEJ RADY
MARTINA KOLENIČA O ŽIVOTE A ČINNOSTI
FARNOSTI SV. LADISLAVA V BRATISLAVE**

DŇA 27. 9. 2020 NA FARSKOM ZHROMAŽDENÍ

v záhrade Starého evanjelického lýcea
na Konventnej 15 v Bratislave.

Milé priateľky a priatelia, sestry a bratia,

stojím dnes pred vami ako zástupca farskej rady, ktorá sa spočiatku konštituovala ako neformálny orgán. Teší ma, že počas jej existencie sa udialo pomerne veľké množstvo zmien, pričom však treba poznamenať, že veľká väčšina z nich by sa neuskutočnila, nebyť proaktivity nášho farára Martina. Som rád, že som mohol byť ich svedkom a účastníkom a v tejto správe by som ich však rád aspoň stručne rekapituloval.

V prvom rade máme nové pôsobisko, ktorým sa po náročnej, no úspešnej komunikácii s bratislavským magistrátom stala Kaplnka svätého Ladislava. Tento priestor sprvoti budil veľkú bázeň, napriek jeho charakteru sme sa v ňom však dokázali udomáčniť a dôsledkom zmeny sme neprišli o nikoho z veriacich.

Čo sa veriacich a veľkosti nášho spoločenstva týka, s potešením konštatujem, že sa počet veriacich na bohoslužbách ustálil niekde medzi dvadsiatkou a tridsiatkou, čo je oproti obdobiu, ktoré sme strávili na Vysokej škole svätej Alžbety, nárast prakticky o trojnásobok. Tento nárast pripisujem v prvom rade Martinovej neúnavnej práci so sociálnymi sieťami a účasti na množstve podujatí. Okrem toho možno predpokladať, že účasti pomáha aj relatívne dobrá dopravná dostupnosť a marketing „ústnym podaním“, keď informácie o spoločenstve sprostredkujeme aj ľuďom v našom okolí.

Pastoračná činnosť vo farnosti sa sústreďuje predovšetkým na spoločné liturgické slávenia, na individuálnej i skupinovej báze sa však rozbehli aj katechézy a prípravy na prijatie sviatostí. Farské spoločenstvo sa tiež aktívne zapája do liturgie. Ako výzvu do budúcnosti však vidím väčšiu aktivizáciu nás farníkov, či už v rámci organizácie aktivít spoločenstva, alebo v rámci liturgických slávení. Teší ma iniciatíva, ktorú prejavili Hanka a Vierka, vďaka ktorým by sa v blízkej budúcnosti mohla rozvíjať aj liturgická hudba. V budúcnosti vidím tiež priestor pre mládežnícke spoločenstvo, ktoré by som časom rád rozbehol aj s pomocou farského spoločenstva. V súvislosti s rozvojom našej činnosti vkladám veľké nádeje do projektu Starého lýcea, ktorý je už dnes v osobe Martina personálne prepojený s naším spoločenstvom.

Ďalším zásadným zlomom, ku ktorému v nedávnej minulosti došlo, je vyčlenenie delegatúry pre slovenské starokatolícke spoločenstvo. Znamená to, že sme na najlepší ceste stať sa

plnohodnotnou farnosťou a hoci sa na oddelenie od českého spoločenstva v tejto fáze dávam s miernym sklamaním, verím, že bude pre nás stimulom na zomknutie a intenzívnejšiu prácu na rozvoji farnosti a posilnenie misijnej činnosti aj zo strany nás laikov.

Nemenej dôležitou otázkou je aj záležitosť financovania našej farnosti. Hoci momentálne netrpíme núdzou, otvorená je stále otázka odmeňovania nášho farára a dlhodobého plánu financovania spoločenstva. Formalizovanie pracovného vzťahu Martina voči farnosti považujem za jednu z kľúčových priorít v nadchádzajúcom období, rovnako ako získavanie prostriedkov na vybudovanie zázemia farnosti a v horizonte niekoľkých rokov aj zaobstaranie vlastných priestorov pre farnosť. V najbližšom období preto s Martinom plánujeme „turné“ po partnerských cirkvách a spoločenstvách s cieľom získať finančnú podporu pre náš rozvoj a naplnenie týchto cieľov.

Naše spoločenstvo ušlo v ostatnom čase významný kus cesty, pred nami je však ešte veľa otázok a výziev. Dívam sa však na ne s nádejou a optimizmom, pretože naše spoločenstvo je životaschopné a jeho pretrvávajúci rozvoj vnímam aj ako signál od Boha, že naše spoločenstvo požehnáva a teší sa z neho. Aj preto verím, že keď sa farské zhromaždenie stretne najbližšie, budeme s Božou pomocou aspoň o pár krokov bližšie k našim cieľom a, a to predovšetkým, k Bohu samotnému.

Ďakujem vám za pozornosť.

Martin Kolenič, 27. 9. 2020